

[Henry Christensen.]

samfundspolitik; så kan vi måske blive fri for den usaglige agitation — det var den, jeg vendte mig imod i formiddags — hvor man fra socialdemokratiet og socialistisk folkeparti taler om, at de fører en særlig arbejderpolitik. De fører ingen særlig arbejderpolitik, for der skal føres samfundspolitik i Danmark. Det er altså misvisende, når man har brugt denne agitation i disse dage. Jeg er glad for, at det er blevet sagt, at det er misvisende. Det var det, jeg ville sige i formiddags, at skal vi føre en ordentlig politik for lønmodtagere og for andre, så er det første afgørende, at man sætter helhedshensynet og samfundshensynet i spidsen. Det var det, jeg fremhævede, og hvis hr. Per Hækkerup er enig med mig, så havde han jo egentlig ikke behøvet at opponere imod den betragtning.

Til sidst vil jeg sige to ting. For det første ligger der jo et dagsordensforslag at tage stilling til, og jeg skal gerne sige, at allerede af den grund, at dette dagsordensforslag taler om en regering, der har folketingets tillid, og vi ikke har tillid til regeringen, har vi klar begrundelse for at stemme imod forslaget.

For det andet vil jeg sige, at det, vi har oplevet herinde denne eftermiddag, er jo et rystende opgør med det parlamentariske grundlag, der har givet den socialdemokratiske regering magten til at majorisere her i Danmark, et opgør, der viser, hvad det er for yderliggående synspunkter og indstillinger, man har villet tage med ind at forsøge at bygge sin magtstilling på. At man har villet holde disse yderliggående indstillinger nede, ja vel, det har jeg set, men det fremgår vist ganske klart for befolkningen, hvor urimeligt det er, at man på dette grundlag over for den øvrige del af folketinget har forsøgt at majorisere sin ensidighedens politik igennem. Derfor tror jeg, at det virkelig føles som en julegave til hele den danske befolkning, at regeringen har taget konsekvensen og er indforstået med, at der udskrives et valg, og når den højtærede formand formentlig efter traditionen slutter dagens arbejde her i dag med at udtrykke ønsket om en glædelig jul, så tror jeg, at dette udtryk ud over det menneskelige denne gang også vil have et politisk indhold.

(Kort bemærkning).

Per Hækkerup: Jeg vil til hr. Henry Christensens bemærkninger om det lønmodtagervenlige og det samfundsgavnlige i den økonomiske politik, som regeringen har lagt op til, godt sige, at når vi kan være enige om, at det er nødvendigt at føre en samfundsgavnlig politik, så sigter mine bemærkninger om, at venstre her har indtaget et mindre lønmodtagervenligt standpunkt, til den kendsgerning, som hr. Henry Christensen ikke kan komme uden om, at bag regeringens forslag står samtlige betydende lønmodtagerorganisationer i Danmark. Imod står alene de borgerlige partier. Det siger noget om lønmodtagerindstilling det ene og det andet sted.

Finansministeren (Grimbaum): Ja, nu fik vi jo et lille eksempel på hr. Henry Christensens saglighed. Det var jo hr. Henry Christensen, der snakkede om, at vi var usaglige i regeringen. Det er nu tredje eller fjerde gang, hr. Henry Christensen under debatten om skatterne benytter finansministeren og hans indtægt som eksempel, og hensigten er jo tydelig nok. Det har vel ikke ret meget med saglighed at gøre.

Det, vi skal diskutere — og det vil jeg gerne — er behandlingen af indtægter på det niveau. Og hvordan er det så? Ja, hvis vi f. eks. tager en embedsmand, så kommer han jo af med 2½ pct. ved at miste et dyrtidstillæg, og det kan ganske rigtigt være de 2.000 kr., som hr. Henry Christensen talte om. Men hvis vi så tager en selvstændig erhvervsdrivende, hvad kommer han så af med? Ja, han skal op over en årsindtægt på 80.000 kr. for at komme af med det samme som tjenestemanden. Skal vi så ikke holde op med, at dette her er der ikke nogen balance i? Hvis der ikke er balance, så er det ikke til den side, som hr. Henry Christensen tror at den manglende balance er. Det, man altså vil give befolkningen indtryk af, er, at vi kommer med et forslag her, som er skævt. Men det er altså ikke skævt i den retning. Det var den ene ting, jeg gerne ville anholde.

Den anden er det med selvpensionisterne. Det er jo rigtigt, at vi har givet selvpensionisterne en bedre stilling, og det er også beret-